

[Baunsgaard.]

bedømmelsen af det problem, vi står over for i samhandelen med udviklingslandene.

For det første må, som den højtærede udenrigsminister selv siger det, den omstændighed, at bestemmelserne er vagt udformet, ikke forlede os til at betragte disse bestemmelser som mindre forpligtende. Jeg synes, det er meget væsentligt at få dette understreget, fordi vi vel i for høj grad har været tilbøjelige til hidtil — netop som det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen sagde det — at tale lyrisk og knap så praktisk og realistisk om udviklingslandenes problemer, som vi egentlig har forpligtelse til.

I et andet afsnit af sin tale siger den højtærede udenrigsminister, at Danmark i mindre omfang end de fleste industrilande har følt udviklingslandenes pres for større eksportmuligheder, idet mere end $\frac{3}{4}$ af vor import fra udviklingslandene er toldfri. Det er rigtigt, og når jeg drager det frem, er det kun for yderligere at understrege, at vi ikke må tro, at vi har løst $\frac{3}{4}$ af den fremtidsopgave, vi kommer til at stå over for med hensyn til udviklingslandene, for dette, at vor import af råvarer er toldfri, er ikke noget svar på det fremtidsproblem, vi står over for med hensyn til samhandel med udviklingslandene, navnlig med de af dem svagt forarbejdede industrivarer. Det er selvsagt nødvendigt, at man realistisk gør sig klart, at det, vi er på vej ind i, og det, vi skal føle os forpligtet til, er en udvidelse af adgangen til samhandel, d. v. s. import fra udviklingslandene af ikke stærkt avancerede industrivarer. Det er en forudsætning for, at der kan lægges alvor i det, vi her beskæftiger os med.

Den tredje ting, jeg vil understrege, er igen et afsnit i den højtærede udenrigsministers fremsættelsestale, nemlig at man må stræbe imod den stigende internationale arbejdsdeling. Det, den besiddende del af verden må gøre sig klart, er jo i virkeligheden, at problemet vedrørende samhandelen med udviklingslandene og al vor hjælp til udviklingslandene i det lange løb kun kan løses, hvis vi virkelig viser alvorlig vilje til at gå ind i den internationale arbejdsdeling, hvilket nu og da kommer til at betyde omlægninger — for enkelte vil det måske

føles som smertelige omlægninger — i vor egen produktion, men der er ingen vej udenom, hvis man mener det alvorligt.

Kai Moltke: Jeg skal ikke her komme ind på spørgsmålet om u-landenes økonomi eller rettere sagt svigtende økonomi. Jeg skal nøjes med i hovedtræk at give min fulde tilslutning til den højtærede udenrigsministers udmærkede fremstilling af de foreliggende problemer og tilsige mit partis tilslutning til det foreliggende forslag om ratifikation.

Også jeg venter selvfølgelig, at man med hensyn til praktisk udformet toldpolitik ser på, hvilke felter der har mest aktualitet, når det gælder at fremme handelen. Det er jo ikke alene et spørgsmål om toldgrænser. Jeg ser denne konvention, trods dens svage formuleringer, som et første skridt til videre aktivisering på sådanne områder som det, der her er blevet omtalt som arbejdsdelingen, hvilket i høj grad også kan medvirke til at fremme og finansiere den produktionsomlægning, som til syvende og sidst er den egentlige forudsætning for en videre udvikling af handelen.

Der blev nævnt eksempler her med hamp og sisal. En række u-lande har jo faktisk stået over for problemer af tilsvarende art, hvor det ikke alene er et spørgsmål om stabilisering af priser, hvor det ikke alene er et spørgsmål om at nedsætte toldgrænserne, men om at likvidere en helt igennem ensidig økonomi. Jeg kan blot nævne nogle artikler om Zanzibar, der fremkom i fransk presse i anledning af Zanzibars uafhængighed. Der var man efterhånden nået til at lægge hele sin eksportproduktion an på eksport af kryddernelliker. Vi kan selvfølgelig godt gå med til prisaftaler vedrørende kryddernelliker, men ved den lejlighed viste det sig, at man på lager havde liggende flere års verdensforbrug af kryddernelliker, og at priserne derfor var kommet ned på en brøkdel af, hvad de havde været under højkonjunkturerne, da produktionen udvidedes. Lad os her give et bidrag ved ændring af toldsatserne, men lad os først og fremmest kombinere det med praktisk hjælp ved at stille kapital til rådighed og ved at uddanne folk, så den nødvendige produktionsomlægning bliver mulig.